

Lenost ducha.

Pozemsky znatelně duní nyní údery světových hodin všehomírem a odbíjejí hodinu dvanáctou! Úzkostlivě tají stvoření svůj dech a všichni tvorové se bázlívě krčí; neboť hlas **Boží** proniká dolů a požaduje! Požaduje vyúčtování od vás, kteří smíte žít v tomto stvoření!

Špatně jste spravovali léno, které vám Bůh v lásce přenechal. Vyvrženými stanou se nyní všichni služebníci, kteří mysleli pouze na **sebe**, nikdy na svého Pána! A všichni ti, kteří se sami chtěli učinit Pánem. —

Vy lidé stojíte bázlívě před mými slovy, neboť nespátřujete přísnost jako Božskou! Avšak to je jediné **vaše** vina, protože jste všechno Božské, všechno přicházející dolů od Boha doposud považovali za změkčile milující a všeodpouštějící, protože vás to tak církve učily!

Avšak tato falešná učení byly jen rozumové vypočítavosti, které jako cíl v sobě nesly masový lov pozemských lidských duší. Ke každému lovu je však potřeba návnada, která působí přitažlivě na všechno to, na co je nastražena. Správný výběr návnady je hlavní věcí pro každý lov.

Protože se tento lov týkal **lidských duší**, byl dovedně vybudován plán na **jejich** slabostech. Návnada musela odpovídat hlavní slabosti! A touto hlavní slabostí duší byla pohodlnost, lenost jejich ducha!

Církev věděla zcela přesně, že musí mít velký úspěch, jakmile vyjde velkoryse vstříc **této** slabosti a nebude snad požadovat, aby byla odložena!

S tímto správným poznáním zbudovala pozemským lidem širokou a pohodlnou cestu, která měla údajně vést ke Světlu, vábivě ji držela před tímto pozemským lidstvem, které raději odevzdalo desetinu plodů své práce, klečelo na kolenou, mumlalo stonásobné modlitby, aby **ani na jeden okamžik se nenamáhalo duchovně!**

Církev jim proto odňala duchovní práci, odpustila také všechny viny, když jí byli lidé pozemsky a zevně poslušní a vykonávali, co od nich **církev** pozemsky žádala!

Ať už to bylo chození do kostela, zpověď, množství modliteb, poplatky nebo dary a závěti, lhotejno co, **církev** byla spokojena. Nechala věřící v bludu, že za všechno, co dali pro **církev**, se jim dostane také místa v říši nebeské.

Jako by církev tato místa měla rozdávat!

Plnění a poslušnost všech věřících spojuje však tyto jen s **jejich církví**, ne s jejich Bohem! Církev nebo její služebník nemůže lidské duši odejmout, nebo dokonce odpustit ani prášek její viny! Právě tak nesmí nějakou duši prohlásit za svatou, aby tím zasáhla do dokonalých Božích prazákonů stvoření, které jsou neposunutelné!

Jak si **lidé** mohou troufat hlasovat a rozhodovat o věcech, které spočívají ve všemohoucnosti, spravedlnosti a všemoudrosti Boží! Jak mohou chtít učinit pozemští lidé svým bližním něco

takového za hodnověrné! A neméně rouhavé je od pozemských lidí důvěřivě přijímat takovouto troufalost, která v sobě zřetelně nese jen strhávání velikosti Boží!

Takovéto neuvěřitelnosti jsou možné pouze u bezmyšlenkovitých stádovitých lidí, kteří si skrze své jednání dávají pečeť označující největší duchovní lenost; neboť prosté uvažování musí dát ihned a snadno každému poznat, že takovéto troufalosti nelze vysvětlit lidskou domýšlivostí nebo velikášstvím, nýbrž že v tom spočívá těžké rouhání se Bohu!

Strašlivé musí být vzájemné působení!

Čas shovívavosti Boží je nyní také u konce. Svatý hněv udeří do řad těchto rouhačů, kteří se tím snažili pozemské lidstvo omámit, aby vůči sobě zvýšili a obhájili respekt, zatímco v sobě přesně cítili, že se tu jedná o věci, k jejichž rozšiřování nemohli být nikdy zmocnění!

Jak mohou nakládat s říší Boží ve věčnosti! Paprsek Božího hněvu je přes noc vzkřísí z neslýchaného duchovního spánku a ... **bude je soudit!** — — —

Co dává člověk církevní poslušností svému Bohu! Nemá při tom v sobě jedinou **přirozenou** touhu citu, která jediné je schopná pomoci mu vzhůru.

Říkám vám, že lidé mohou ve skutečnosti sloužit Bohu jen právě **tím**, co skrze církve **nepřišlo** k životu: **Vlastním** myšlením a **samostatným** zkoumáním! Každý **sám** má projít mlýny a soukolím Božích zákonů ve stvoření. A proto je třeba, aby **každý sám** se naučil v pravý čas poznávat druh mlýnů a jejich chod.

Avšak právě to tak mnohé církve v houževnatosti upíraly, aby věřící nemohli dojít k nutnému **vlastnímu** uvažování a cítění. Tím uloupily lidem onu oporu, která je má bezpečně vést a obracet vzhůru ke Světlu, a snažily se o to, aby každému člověku vnutily výklad, jehož uposlechnutí muselo přinést užitek jen **církvi**. Zisk, vliv a moc!

Jen **čilým pohybem vlastního ducha** může sloužit lidská duše svému Stvořiteli! Tím současně však v první řadě i sama sobě. Jedině lidský duch, který stojí jasný a bdělý v tomto stvoření, vědomý jeho zákonů, který se do nich vřadil v myšlení a konání, jen **ten** je Bohu milý, protože tím pak naplňuje účel svého bytí, který nese každý lidský duch v tomto stvoření!

To však nikdy nespočívá v obyčejích, které církve žádají od věřících! Neboť těm schází přirozenost, svobodné přesvědčení a vědění, jako **hlavní požadavek** pravé služby Bohu! Chybí tu svěžest a radost, pomocně podporující všechny tvory, jejichž duším dává zajásat ve štěstí vědomého bytí, že mohou spolupůsobit na kráse tohoto stvoření, jako jeho část, a **tím** děkovat Stvořiteli a ctít jej!

Místo radostných, svobodných lidí, kteří by Boha ctili a vyznávali, si církev vychovala církevní otroky! Vsunula **se** lidstvu do volného pohledu vzhůru! Zatemnila tím pravé Světlo. Místo probuzení a osvobození lidské duchy svázala a zotročila. Rouhavě udržovala duchy ve spánku, potlačující je, chtěni vědět a vědění samotné jim zakazovala předpisy, které se protiví Boží vůli a stavějí se jí na odpor! To všechno, aby si udržela **vlastní** moc.

Tak jako dříve se nezalekla před trápením, mučením, před vraždami mnohonásobným způsobem, tak neštítí se ani dnes

očerňovat bližní, zle je pomlouvat, podkopávat jejich pověst, štvát proti nim, klást jim do cesty všechny dostupné překážky, pokud se nechtějí ochotně vřadit do zástupu církevních otroků! Působí nejnekalejšími prostředky jen pro **svůj** vliv, **svou** pozemskou moc. Právě ta nyní přijde ve vzájemném působení také nejprve ke kolísání a k pádu; neboť je to opak toho, co **Bůh** chce! Ukáže to, jak velmi je vzdálena od toho, pokorně sloužit **Bohu**! —

Nekonečné zástupy nechaly se vábením povolené lenosti ducha vtáhnout do uspávajícího lůna církve! Rouhavému bludu laciného odpykání hříchů bylo uvěřeno a s duchovně líným davem rozmnožoval se pozemský vliv s konečným cílem pozemské moci! Lidé neviděli, že falešnými názory a naukami byla jen zatemněna a pošpiněna všechna svatá spravedlnost všemohoucího Boha, a viděli tím jen tuto předstíranou širokou a pohodlnou cestu ke Světlu, která ve skutečnosti vůbec neexistuje! Ta vede v bludu svévolného odpuštění do temnot a ke zničení!

Bohu nepřátelské sebeoslavování všech církví odděluje jejich věřící od Boha, místo aby je k němu vedlo. Učení byla falešná! Avšak to by lidé museli **sami** a lehce poznat, protože to přece jasně odporuje nejprostšímu citění spravedlnosti! A proto jsou církevní věřící **právě tak vinni** jako církve samotné!

Církve, jejich služebníci sami hlasitě zvěstují můj příchod ve slovech Kristových z Janova evangelia, z něhož svým věřícím se zbožností předčítají:

„Když však přijde on, Duch Pravdy, uvede vás do veškeré Pravdy. A když on přijde, bude trestat svět kvůli hříchu a kvůli spravedlnosti! A přinese soud. Já však jdu k Otci a vy mne již

nadále neužříte. Vyšel jsem od Otce a přišel na svět. Opět opouštím svět a jdu k Otcí!“

Bez porozumění předčítají se tato slova v kostelích; neboť je přece Synem Božím zcela jasně řečeno, že přijde někdo **jiný** než on, kdo bude zvěstovat Pravdu a přinese soud. Duch Pravdy, který je živoucím křížem. A přece církve i v tomto učí falešně a proti těmto jasným slovům.

Ačkoliv i Pavel kdysi napsal Korintským: „**Naše** vědění je částečné. Když však přijde dokonalost, tak částečnost pomine!“

V tom ukazuje apoštol, že příchod toho, který bude zvěstovat dokonalou Pravdu, je teprve očekáván a že zaslíbení Syna Božího o tom nemá být považováno za ono známé vylití síly Ducha Svatého, které bylo minulostí již tehdy, když Pavel tato slova psal.

Dosvědčuje tím, že apoštolové **nepovažovali** toto vylití síly za splnění vyslání Utěšitele, Ducha Pravdy, jak se nyní snaží mnohé církve a věřící o svatodušních svátcích podivným způsobem vykládat, poněvadž jim tyto věci jinak nepasují do konstrukce jejich víry, nýbrž by tvořily mezeru, která by musela přinést povážlivé otřesy této falešné stavby.

Avšak nijak jim to neprospěje; neboť čas poznání všeho toho je nyní zde a všechno falešné se zřítí!

Dosud ještě nemohly pro lidstvo nastat žádné opravdové Letnice a nemohlo mu vzejít poznání v probuzení ducha, protože se podřídilo tak mnohým falešným výkladům, na nichž mají velký podíl hlavně církve!

Na této veliké vině jim nebude prominuto nic! —

Nyní stojíte vy, lidé, užasle před novým Slovem a mnozí z vás již vůbec nejsou schopni poznat, že přichází ze světlých výšin, protože je úplně jiné, než jste se vy sami domnívali! Také i ve vás zčásti žije houževnatá ospalost, do které vás zahalily církve a školy, abyste zůstali řádnými stoupenci a neměli žádnou touhu po bdělosti vašeho vlastního ducha!

Co **Bůh** požaduje, to bylo doposud pozemským lidem lhostejné! Já však pravím ještě jednou: Široká a pohodlná cesta, kterou se církve doposud snažily předstírat kvůli vlastním výhodám, **je falešná!** V tomto na ní zaslíbeném, svévolném bludu o odpuštění nevede ke Světlu!

Vám, kteří vážně o Pravdu usilujete, vám mají vzejít Letnice a nad vámi se má rozlít osvětlení. S hukotem proniká Světlo dolů a do vás, pokud jste jen správně pro to otevření!